אינטרינעס פון דייטשען קייזערליכען הויף

א שפאנענדער ראמאן, וואו עס ווערען אויפגערעקט די דייטשישע פרייסישע גרויזאמקייטען און די מיליטאריסטישע שטרעבונגען פון די יונקערס, וועלכע האבען פארארזאכט די יעצטיגע כלוט־כאר.

פון עקס

(112טע פארזעצונג

פון אולריך און מאריאנעס אכמאר, זיך צוזאמען צו רייזען לורכ'ן פרייזדער, ווען און וואו זיך צו טרעפען, איז אבער פארלייזיג נארנישט געווארען. מאריאנע האט זיך געלמיזט הינטער דער מיטער ווייל אין די לעצטע צייט האט זי אנ־געפאנגען שטארק צו שפיקען איהרע טריט און פאר דעם גראף פלאוויל, וועלכער האט יעצט אנגעהויבען זעהר אפט זיי צו כעזוכען.

מאריאנע האט איהר מוטער געגעבען, זי האט געוואוסט, כאס זי איז האבזיכטיג, דאס איהר כאראקטער איז א ווינדיגער אוי דאס איהר ווילען ווערט זעהר שוואך. וואו עס האנדעלט זיך כיי עפעס א געוויסן.

קלערענדיג איבער די אורזאך פון דעם נראפ'ס יעצטיגע אפטע בעזוכען, איז אויהר געקומען אויפן געדאנקען, די פראגע, צו האט ער ניט אין דער קרבנע בע־מערקט, ווי זיין פיינד אולריך זעהט ביי איהר'ן זוהס, אין צו האט ער ניט בע־מערקט געלה דער מוטער, אים זי זאל דאנקען אויסשפוואנירען איהר פער־הויפט ליעבהאבעס?

צו האט זי דאריבער פארגעלמען צו זיין זעהר פארזיכטיג, דען, אב־אהל, אולריך האט איהר פערזיכערט, דאס ער האט פאר דעם גראף קיין פחד ניט, האט זי אבער געוואוסט, דאס אזא אייפערזיכטיגער גראף איז אלמאל א גע־פערלעכער פיינד וועלכער הען טוהאן פיעל שאדען.

אולריך'ז איז אויך יעצט וועניג גע־לעגען אין זינען זייער אכמאר ווייל אין די לעצטע צייט איז איהם געווארען דער פאס שטארק פערדרעהט פון פאליטיש אנגעלעגענהייטען.

די דעווארלוציאנערע בעוועגונג אין פראנקרייך, האט זיך געשטארקט מיט יע־דען טאג; אין אריענט, האט געשטורעמט א ווילדער קריעג צווישען די טירקיי, רוסלאנד און עסטרייך, און האט געדראהט אריינצוציהען די אנדערע מעכטע אויך, און אנצומאכען א גייעס כלוטיגען וועלט־קריעג. דאס אלעס איז שוין געווען גע־נוג, אלע דיפלאמאטען צו מאכען אונדי־הג און צו פערהינדערען די קעפ, אבער, פאר אונזער אולריכ'ן האבען זיך יעצט געמאכט נאך ערנסטערע און געהנטערע זאכען.

דער איינפלוס פון זיינע פיינד, נעמ־ליך פון די דייטש בישאפסווערדערשער פארטיי, איז אין די לעצטע צייט אזוי געוואקסען, און זייערע אינטריגעס גע־גען הערצבערג'ן זיין פארגעזעצטען, האבען זיך אזוי פערטיעפט, דאס ער האט גאנץ ניט איינגעזעהן, אז דער מיניסטער וועט זיך ניט מעהר קענען לאנג האלטען, ער וועט מוזען אבדאנקען. און דאס וועט זיין א גרונט אונגלק פאר איהם, און פאר זיין פאטערלאנד!

ער האט געוואוסט, אז זיינע פיינד, וועלכע ער האט אזוי שטארק בעליידיגט איז, מאדאמע פאהלס הויז, און צו זעה־מען אז איז א געגנער אין די פאליטיק, וועלען איהם געוויס ניט שוינען, ווען זיי וועלען איהם בעקומען אין זייערע הענד. זיין ברויז, און זיין פארזיכ, וועט ער באלד פערליערען, און הויז דעם, וועלען זיי איהם נאך געוויס פערפאלגען אין אן טהאן ערות, און דערביי וועט איהם ניט הענען העלפען קיין פריינד, אזאפילו דער פריינדיגסטער אויך ניט!

פון דעם נראפ'ס אפטע בעזוכען איז מאדאמע העלמוט'ס הויז, פון דער מוי־טערס אלזוטרייסענעם מיט מאריאנע, וואו רום זי איז ניט פריינדליך געגען איהם, און פון די אונטערדריקונג וואס זי האט דארט צו ערטראגען. האט אולריך ערפאה־רען פון דעם פריזידער און עס האט איהם שטארק געפרייגעט, וואהרום ער קען איר נעבעראכען דעם קאפ וואהרום איהר זעהט אזוי אויס. זייט איהר פיל־לייכט ניט צו פרידען מיט אייער שטעלע. וואהרום זי איז א נעדריגע און א נעהיימע?

— וואהרום זאל איך ניט זיין צופריי־דען, הער אבערסט? — האט אולריך נעענטפערט — איך בין יעצט הערצ־בערגס העכסטע האנד. דער קרונפריץ שטעלט אויך אויף מיר זעהר פיעל, און וואס נאך קען איך פערלאנגען? נאך הויכע טשינען זיך צו יאגען איז ניט מיין נאטור, און זיי וואלטען נאר ניט פאסען צו מיין יעצטיגע לאגע.

— דען פערדריסט דיר פיל־לייכט, וואהרום דו מוזט טראגען א פרעמדען אין בורגערליכען נאמען?

— אה ניין, ליעבער פאפא! וואס זאל איך יעצט טהאן מיט אן אדעלינען נאמען? מיין וואהרער נאמען! הען מיר בלייבן שארען טהאן אונטער דער יעצטי־גער רעגיערונג, און איך גלויב נאך ניט, אז אפילו שפעטער וועט מיר אדעלינג־נאמען מיר מאכען גליקליכער מעהר פון מיין בירגערליכען.

— דאן פעהלט אייך געוויס געלד. איהר קומט ניט דורך מיט אייער גע־האלט? — האט ווינניג געפרעגט.

— ווי מענט איהר דאס גלויבען, הער אבערסט? ווי זאל איך ניט דורכ־קומען מיט א לוין פון צוויי טויזענט דא־לאר? קיין פערשווענדער בין איך ניט, פון קיין לוקסוס האלט איך ניט, קיין פאמיליע האב איך ניט, און איך זאל ניט דורכקומען?

(ווערט פארגעזעצט)

געזאמעלטע אבער ניט קוויטירענדע גלעדער.

אין דער צייט פון דער פלו עפידע־מיע האט מרס איידי פרידמאן צוזאמען מיט מרס רבקה זאלעווענסקי, פון סט. העלענס אנטעריא צוגעשיקט די פאל־גענדע סומע צו דער דאמאלסדיגער הילפס באבעטע, אויף וועלכער זיי האבען באקו־מען צוגעשיקט א רעסיט מיט'ן נומער 1277, די סומע איז אבער בין יעצט ניט פוויישירט געווארען, און אויף'ן פארלאנג פון יענער קאמיטע דרוקען מיר די נעמען פון די מערבים

צו 2 דאלאר:
מרס. פרידמאן
ל. פרידמאן
מר. האפמאן
ברידער קאפלאנס 1.50
הערי רובין $1.25
מר. זאלעוואנסקי $1.15

צו 1 דאלאר:
יוסף האלפערין.
מר. נייטמאן,
מר. קאצמאן,
מר נידעל
סעם זאלעוואנסקי
מר. פרידמאן
מר. פאקראס,
מר. לעווין.
מר מעק.
מר. ש. האלפערין
מר. קופערמאן
מר. ליבערמאן.
מר. האברמאן
טויב און זעט
מר. גאלדבערג
מר. ראזענבערג.
משה רובין
מר. לעסנער

צו 50 סענט:
מר. פינקעל
מר. עטיס.
מר. קליינמאן
מר. קאהען
מר. ביקמאן
מר. ערעלשטיין
מר זארינסקי
מר. גינצבורג
מר. גרינבערג.
מיס עליס האלפערין
מר. מאריס
מר. קרעמער
מר. איידעלמאן
מר. בראדבערג
מר. דיואר.
מר. זענקין
מר. ליוויי
הערי קאצמאן
הערי ערזאך
מר. עפשטיין
מרס הייטמאן.
ישראל הייטמאן.
אייבי ערעלשטיין 85 סענט.
מר. קאהען 25 סענט.

זען דא אהן א זיכערע עקזיסטענץ און אהן א זיכערען שוטץ, בעקום איך גרויס קאפ שמערץ, — האט נאללענדארף גע־זאגט צו אולריכן — וואלט כאטש דיין שטעלע געווען א עפענטליכע, א אפיציעל בעשטעטיגטע, ווען אויך מיט א קלענערן געהאלט, וואלט איך אויך געווען רוהיג. אבער אזוי ווי דו ביזט יעצט, הייסט עס בלויז אויס'ן ווינד.

האסט די געזעהן ווינינג, ווי טרוי־עריג אולריך איז אין די לעצטע צייט? זיין פנים זאגט, אז עפעס וואס האט ער אויס'ן הארצען, א זארג, א קומער אדער א פורכט. מיר ווייסען אליין ניט וואס איהם איז, איך און זייגע עלטערן, האבען שוין גענוג געפארשט פון איהם, אבער ער זאגט ניט אויס.

— זאגט דאך אויס, לענאציאן סעק־רעטער, וואס פעהלט אייך? האט ווינ־ינג געפרעגט — איך האב אויך שוין זיך נעבראכען דעם קאפ וואהרום איהר זעהט אזוי אויס. זייט איהר פיל־לייכט ניט צו פרידען מיט אייער שטעלע. וואהרום זי איז א נידעריגע און א נעהיימע?

— וואהרום זאל איך ניט זיין צופריי־דען, הער אבערסט? — האט אולריך נעענטפערט — איך בין יעצט הערצ־בערגס העכסטע האנד. דער קרונפריץ שטעלט אויך אויף מיר זעהר פיעל, און וואס נאך קען איך פערלאנגען? נאך הויכע טשינען זיך צו יאגען איז ניט מיין נאטור, און זיי וואלטען נאר ניט פאסען צו מיין יעצטיגע לאגע.

— דען פערדריסט דיר פיל־לייכט, וואהרום דו מוזט טראגען א פרעמדען אין בורגערליכען נאמען?

— אה ניין, ליעבער פאפא! וואס זאל איך יעצט טהאן מיט אן אדעלינען נאמען? מיין וואהרער נאמען! הען מיר בלייבן שארען טהאן אונטער דער יעצטי־גער רעגיערונג, און איך גלויב נאך ניט, אז אפילו שפעטער וועט מיר פאליטיק, וועלען איהם געוויס ניט שוינען, ווען זיי וועלען איהם בעקומען אין זייערע הענד. זיין ברויז, און זיין פארזיכ, וועט ער באלד פערליערען, און הויז דעם, וועלען זיי איהם נאך געוויס פערפאלגען אין אן טהאן ערות, און דערביי וועט איהם ניט הענען העלפען קיין פריינד, אזאפילו דער פריינדיגסטער אויך ניט!

פון דעם נראפ'ס אפטע בעזוכען איז מאדאמע העלמוט'ס הויז, פון דער מוי־טערס אלזוטרייסענעם מיט מאריאנע, וואו רום זי איז ניט פריינדליך געגען איהם, און פון די אונטערדריקונג וואס זי האט דארט צו ערטראגען. האט אולריך ערפאה־רען פון דעם פריזידער און עס האט איהם שטארק געפרייגעט, וואהרום ער קען איר נעבעראכען דעם קאפ וואהרום איהר זעהט אזוי אויס. זייט איהר פיל־לייכט ניט צו פרידען מיט אייער שטעלע. וואהרום זי איז